

---

chatuHShaShTilIIAstutiH by Nilakantha Dikshita

श्रीनीलकण्ठदीक्षितप्रणीता यतुःषष्टिलीलास्तुतिः

Document Information

Text title : chatuHShaShTilIIAstutiH by Nilkanthadikshita

File name : chatuHShaShTilIIAstutiH.itx

Category : shiva, nIlakaNThadIkShita

Location : doc_shiva

Proofread by : Rajesh Thyagarajan

Latest update : October 1, 2022

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

October 1, 2022

sanskritdocuments.org

श्रीनीलकण्ठदीक्षितप्रणीता यतुःषष्टिलीलास्तुतिः

शिवलिलार्णवतः

क्व ते दया वाऽनसातिभूमिः क्व दुर्लभो वा त्वदवाप्त्युपायः ।

अखो जितं सुन्दरनाथ! मर्त्यैरखो जितं तत्र य दीनदीनैः ॥ १ ॥

गुप्तं वृथा कोटिभिरागमानां गुप्तं वृथाखो गुरुभिः पुराणैः ।

कोणो यदत्र त्वमिहानुकम्पाकोशालयद्वारमपावृणोषि ॥ २ ॥

अस्माभिरज्ञानपि तारयद्भिः कियान् प्रकर्षो विबुधेषु कार्यः ।

एति त्वया चिन्तयता किमीश! प्रतारिता स्मस्त्रिदिवार्पणेन ॥ ३ ॥

पाण्ड्यप्रियं त्वां विदती शिवापि पाण्ड्यात्मजासीद्यदि का कथा नः ।

पाण्ड्येषु जायेमहि भञ्जरीटाः कोयष्टयः कोलकिशोरका वा ॥ ४ ॥

लीलासु ते लब्धसङ्गपभावा ग्राम्या एमे पाण्डुषु यन्द्रमौले! ।

जिघ्रन्ति केचिद्द विविभन्ति केचिन्वन्ति केचिन्व वतंसमिन्दुम् ॥ ५ ॥

त्वं तावदत्यन्तमृदुः प्रजासु त्वत्तोऽपि मृद्वी गृह्णीषी तवेयम् ।

अधायतौ वा यरतोः किंलैवमात्मैकशेषो भविता ध्रुवं वाम् ॥ ६ ॥

केवल्यदानाय कृतप्रतिज्ञौ काशीपतिः पाण्ड्यपतिर्युवां द्वौ ।

शिष्यैकविश्रान्तममुष्य दानं सार्वत्रिकं तावकमेव शम्भो! ॥ ७ ॥

विश्वस्य दीर्घां श्रवणाद्विभङ्गी वीतोद्यमाः स्मश्चिरमीश! मोक्षे ।

सम्प्रत्यवाबुध्यत वाक्यशेषपञ्चाक्षरीयं मधुरा विनेति ॥ ८ ॥

ये ये जना यद्यद्विडार्ययन्ते तत्तन्निरस्तोपधि तेषु तेषु ।

मोमित्यलोभादनुजानतः किमोमित्यभिष्यैव तवेयमासीत् ॥ ९ ॥

अन्वेषणीयं किमनाहतं ते तत्त्वं उताः स्मो वयमागमौघैः ।

विस्पष्टमत्राहतं अथ तत्त्वं वेत्नेषु पाण्ड्यस्य यदीक्षितं तत् ॥ १० ॥

स्वरूपमेतत् तव सुन्दरेश! शुद्धा द्येत्येव तु लक्ष्यामः ।

कदम्बमूलन्तु तटस्थलक्ष्म कारुण्यसिन्धो! तव तर्क्यामः ॥ ११ ॥

यद्भ्रामसीमाकममात्र अेव वृत्रद्रुडस्तत् कलुषं विलिव्ये ।

सकृद् विगाढ्यैव यदीयतीर्थे शापं मुनेस्त्रिगुणो मुभोय ॥ १२ ॥

नीपाटवीं यः कुलशेभरेण निर्मापियामास य राजधानीम् ।

प्राप्ता शिवा पाण्ड्यकुलेऽवतारमनुज्ञया यस्य तटातकेति ॥ १३ ॥

उपायत स्वं युधि जेतुकामामुपायतस्तामपि लीलया यः ।

पतञ्जलेभक्तिभवेत्य नृत्तं प्रादर्शयद् रुष्यसामान्तरे यः ॥ १४ ॥

कुण्डोदरस्थोदरपूरणोऽपि कुण्डोद्यमा येन कृतान्नपूर्णा ।

नालं पिपासोपशमाय यस्य नदी य सा वेगवती यतोऽभूत् ॥ १५ ॥

समाहृताः काञ्चनमालिकायाः स्नानाय येनाम्बुधयः समस्ताः ।

मडीपतिं यो मलयध्वजं य द्विवं गतं दर्शयति स्म पत्नीम् ॥ १६ ॥

मीनेक्षाणायां सुतमुग्रपाण्ड्यमवाप यः सुन्दरपाण्ड्यदेवः ।

तस्मै य यं शक्तिधराय वज्रं यण्डायुधं यकमपि व्यतारीत् ॥ १७ ॥

उद्वेलमप्यर्णवमुग्रपाण्ड्यो यद्वत्तया शोषयति स्म शक्त्या ।

वज्रेण मौलिं बिम्बिदे मघोनश्चाण्डायुधेनापि जघान मेरुम् ॥ १८ ॥

आयष्ट यश्चाशयमागमानां जिज्ञासमानेषु तपोधनेषु ।

यद्वत्तरत्नाढितमौलिनैव पाण्ड्यार्भको राजपदेऽभिषिक्तः ॥ १९ ॥

कपर्दजैर्यस्य घनाङ्गुलीषैः पपे पयोधिः परिजृम्भमाणः ।

प्राप्तैश्च तैर्यः पटमाण्डपत्वमवारयद् वृष्टिभतिप्रवृद्धाम् ॥ २० ॥

सिद्धात्मना यो विततार सर्वाः सिद्धीः प्रजानां मधुरानगर्याम् ।

यः सुन्दरेशानविमानसक्तं शिलागज्ज्याशयद्विष्णुकाण्डान् ॥ २१ ॥

अस्त्रेण तुर्यावतरेण शौर्यस्ती लतो येन तथागतानाम् ।

श्चश्रुद्वुरालापविवासिताया यः प्रादुरासीद् द्विजकन्यकायाः ॥ २२ ॥

व्यत्यस्य नृत्तं विदधे दयालुः पाण्ड्यस्य यः प्रार्थनया मळत्या ।

पान्यद्विजस्त्रीवधपापवाहं व्याजेन यो व्याधवटोरुडार्षीत् ॥ २३ ॥

स्वमातृजारे पितृघातिनं य विप्राधमं यो विमलीयकार ।

अङ्गुस्य भार्याडरमस्त्रशिष्यमङ्गात्मनैवाजयदाडवे यः ॥ २४ ॥

मायोरंगं यः शमयाम्बलूव मायागवीं यस्य पुनर्मंडोक्षः ।
 यः पाण्ड्यसेनान्यमनुग्रहीतुं सन्दर्शयामास यमूं नृपालम् ॥ २५ ॥
 पाण्ड्याय यः प्रादित उभे यश्च वैश्याङ्गनाभ्यो वलमान् दयार्द्रः ।
 अष्टापि सिद्धीः प्रतिपादयन् यो यक्षाङ्गनासु प्रससाद भूयः ॥ २६ ॥
 द्वारं समुद्राट्य निशि स्वयं यश्चोलाय सेवामदिशन्निगूढम् ।
 पानीयदानेन य पाण्ड्यसेनामुज्ज्व्य योलेन्द्रमजापयद् यः ॥ २७ ॥
 स्वर्णं दिशन् सिद्धरसं प्रयुज्य पुषोष वेश्यां शिवधर्मिणीं यः ।
 पाण्ड्यस्य यः स्वैकपरायणस्य सादी भवन् साधयति स्म योलम् ॥ २८ ॥
 अक्षय्यमध्यक्षतमर्पयन् यो भक्ताय भक्तार्पणम-वगृह्णात् ।
 येनादृतो । मातुलरूपभाजा वैश्यो वटुर्जतिजनान् विजिग्ये ॥ २९ ॥
 आस्थाय यश्चाजुननाथलिङ्गं पाण्ड्ये मलत् पातकमुन्ममार्ज ।
 काष्ठानि मूर्धा कलयन् न्यधत् काष्ठां परां गायति यः स्वभक्ते ॥ ३० ॥
 भद्राय भूरि द्रविणं दिदेश पुत्रं ददौ चेरमडीभुजे यः ।
 भद्राय दिव्यं हलकं दिदेश वृष्टौ मलत्यामपि गायते यः ॥ ३१ ॥
 द्वीपान्तरीयामवमापि गीत्या भद्रा विजिग्ये यदनुग्रहेण ।
 वाराडमास्थाय वपुर्ददौ यः स्तन्यामृतं कोलकिशोरकाणाम् ॥ ३२ ॥
 प्रापय्य मानुष्यकमद्भुतं यः पाण्ड्यस्य तान् मन्त्रिपट्टेऽभ्यषिञ्च्यत् ।
 यः भञ्जरीटं शरणं प्रपन्नं यडे बलित्यो बलिनं भगेभ्यः ॥ ३३ ॥
 जडार कोयष्टिमनुग्रहीतुं यादांसि यः काञ्चनपङ्कजिन्याः ।
 कल्पान्तलुमां कटकाडिना यः सीमा विवत्रे मधुरानगर्याः ॥ ३४ ॥
 प्राद्रावयत् पाण्ड्यकृतेऽरिसेनां भार्गवैः स्वनामाक्षरलाञ्छितैर्यः ।
 दुरासदं दृष्टविभिः स्खयं यः प्रादाद् विचित्रं हलकं कवीनाम् ॥ ३५ ॥
 पाण्ड्यस्य चिन्तानुगुणं निबध्य पद्यं ददौ यश्च निजार्थकाय ।
 विद्याविवादे विडितातिवाहं कीरं कविं यः पुनर-वगृह्णात् ॥ ३६ ॥
 अपि स्वयं कुम्भभवेन यस्तमभोधयद् द्रामिऽसूत्रतत्त्वम् ।
 व्यवेययन्मूकमुपेन यश्च तत्तद्वृता द्रामिऽसूत्रवृत्तीः ॥ ३७ ॥
 भक्ते कवौ क्वापि विमाननेन पाण्ड्याय कुच्यन्नगराधयौ यः ।
 दाशो भवन् दाशकुलेऽवतीर्णा जग्राड पाण्डौ जगदाम्बिकां यः ॥ ३८ ॥

आचार्यमूर्तिं परिगृह्य नम्रमदीक्षयद् वातपुरीश्वरं यः ।
अदर्शयद् यस्तुरगान् सुगालानभ्यर्थितो वातपुरीश्वरेण ॥ ३९ ॥
प्रावर्तयद् वेगवतीमथैनं पाण्ड्येन यः पालयितुं निरुद्धम् ।
विश्वात्मता यो विशदीयकार वेत्रालतिं स्वां भुवने विवृण्वन् ॥ ४० ॥
सम्बन्धनाथस्य मुष्पादकार्षीच्छान्तं ज्वरं पाण्ड्यमडीपतेर्यः ।
विद्याविवादे विजिताननेन यः शूलमारोपयति स्म औद्धान् ॥ ४१ ॥
आनीय यः कूपशमीमडेशान् वैश्याविवाडे विववार साक्ष्यम् ।
लीलास्वनन्तास्वपि यस्य दृष्ट्वा लीला यतुष्षष्टिरियं पुराणो ॥ ४२ ॥
आलम्बमेकं जगतां त्रयाणामव्याजकारुण्यसुधानिधानम् ।
तं तादृशं त्वामपलाय शम्भो! किं तावदन्यैरिह किम्यथानैः ॥ ४३ ॥
एति श्रीनीलकण्ठदीक्षितप्रणीता शिवलीलावार्णवान्तर्गता
यतुःषष्टिलीलास्तुतिः समाप्ता ।

Proofread by Rajesh Thyagarajan

—
chatuHShaShTillAstutiH by Nilakantha Dikshita
pdf was typeset on October 1, 2022

—
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

